

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 23. Prænuntiari potest, quod in peccato morietur, qui sicut ille in eo perseuerat & est vt argentum Hieremiæ vel arbor D. Bernardi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

2) dorum ponderat reprobatorem, cuius David
 3) preclarissimis verbis explanavit rationem, ni-
 4) mum, quod non continuo Dei vocibus obedi-
 5) erunt, quin potius desides, suis adherentes appe-
 6) titibus, voluptatibusque feruientes illas neglexe-
 7) runt: ex quo tanto Deus furor exardebat, ut
 8) uedum eos à se repelleret, sed & iuraret: num-
 9) quam admittendos; numquam in requiem glo-
 10) riamque suam intraturos? *Propter quod in sensu*
 11) *sus generationi huic, &c. Quibus iram in ira*
 12) *mea, si introibunt in requiem meam.* Notat D.
 13) Paul. Quod his verbis David se ad nos conuer-
 14) tit, nosque hortatur, ut ahepo periculo sumus sa-
 15) pientiores manusque nostras. lauemus in sangui-
 16) ne peccatoris: *Hodie si uocem eius audieritis, no-*
 17) *lite obdurare corda uestra.* Charissimum num hæc
 18) uerba percipitis? ait D. Paul. Nota uerbum illud
 19) *Hodie*: si te hodie Deus uocet, te roget, te mo-
 20) neat intus in anima, per interiorum inspiratio-
 21) nem, uel foris per uocem prædicatoris; ne cot-
 22) tum obdures: quanto enim magis hæres, dya-
 23) blius differis, tanto magis obduratur. *Videte, &c.*
 24) *ut non obdures quis ex uobis fallacia peccati:*
 25) ipsum enim peccatum te quotidie fallat ac illu-
 26) det, uide quam congruè loquatur. Quid esse co-
 27) gitas, quod tibi tunc suggerit appetitus, de quo
 28) procedit omne peccatum? Quomodo? satis su-
 29) perest temporis, hodie mundus non finietur, quid
 30) festinas? An non adueniet tempus Quadagesi-
 31) mæ? hebdomada Passionis? An non tibi corpus
 32) uiribus integrum ut cras eius agas penitentiam,
 33) quo hodie delectaris? O charissime, circumspece
 34) tibi, fallit te peccatum, & hac temporis dilatio-
 35) ne in corde tuo firmius radicitur, quo magis ac
 36) magis obduratur, sicut lutum, quanto magis ig-
 37) nis calori exponitur, tanto magis indurefcit, mo-
 38) ne tem auscultat Dauidem: *Hodie si uocem eius*
 39) *audieritis, aduertimini per singulos dies, donec ho-*
 40) *die cognoueritis.* Ne crastinum expectes, ho-
 41) diernus dies, tuus est, & h tibi crastinum polli-
 42) ceatis, forte, tuo deplorando infortunio, ita gra-
 43) uiter te Deus sentiet à te iniuria: um ut tibi præ-
 44) cludat misericordie ianuam, & exigente iustitie
 45) rigore te abripiat, statuatque, nullum tibi crasti-
 46) num elucescere, aut in tantum tibi cor obdu-
 47) tur, ut nullo modo mollescat, repentina morte
 48) præoccuperis dicaturque de te: *In peccatis uestris*
 49) *moristini.*

Heb. 3.

§. 23. Prænantari potest, quod in peccato mori-
 rietur, qui sicut ille in eo perseuerat & est
 ut argenti Hieremia uel arbor. D. Ber-
 nardi.

C Oncedamus hoc uerum esse, quod qui
 peccatum mortale committit, iuste timere
 possit, mori in illo: uerumtamen hoc non pafit
 de omnibus prænantandum peccatoribus, nec de
 omnibus spes salutis abiicienda, ut docet D. Gregor.
 sed non nisi, qui pares fuerint similesque
 Pharisæis, contra que Christus admittabat sen-
 tentiam. In peccato uestro moriemini, suadet quip-
 pe ratio, ut qui illis similes fuerint in culpa, sint
 & in pena, eorumque sit æquale mortis decre-
 tum, quorum causa est æqualis. Porro erant hi
 tam peruerse peccatores qualitate: ut illorum
 uisceribus ita iradicatum esset peccatum, ut illis
 non prodesset Christi prædicatio, quam audie-
 bant, nec miracula quæ uidebant, nec promissa
 quibus eos alliciebat, nec minæ quas illis prædi-
 cabat, obliqui peccatores, pertinaces, quales ante
 Dominus per Prophetam Amos declarauerat.
 Cognouit multas iniquitates uestras, & foris pec-
 cata uestra: crimina ære duriora, quæ nullis per-
 fringat, ac comminatur, & per Hierem. Dura sa-
 luum peccata tua: Scelera dura, quæ malicio-
 rum actibus non cedant, id est diuina non com-
 minuant terribilitate: nec Dei misericordie
 fomentis emolliantur. Illis prænantiat: In pec-
 cato uestro moriemini: Idem tibi dico porcella-
 Acamiani multorum amorem concubinator: ti-
 bi quoque fenerator, qui pretioso pauperum san-
 guine diues turbescis, tibi quoque petenda: vl-
 tionis feruentissime, qui odium, quo flagras in
 proximum ob illatam iniuriam geris cordi tuo
 connaturale, peccatores lapidei, quos nec po-
 tentissime uoces commouerunt, quibus Deus
 toties ad animæ uestræ ianuam est intus uocife-
 ratus, nec à foris clamores ualidi ad aures ue-
 stras, prædicatorum, sed nec æternæ gloriæ
 ierata euerunt promissiones ac repromissiones,
 nec ignis æterni, ac damnatorum hertenda ter-
 rificamenta flexerunt: anno præterito mali,
 præfenti peiores, peccatores in principio Quadra-
 gesimæ, in Paschate peccatores; iuuenes pec-
 catores, senes peccatores: Inter illos numeratis
 ait D. Gregor. loco cit. Quos Spiritus S. ex ore
 sapientis stultos indigitar: *Si conuerteris stultum*
in pilo quasi pifanus, feriente desuper pilo, non
auferetur ab eo stultitia eius. Tales iam Deus re-
 pulit.

pulit vt reprobos, & inuadit hac sententia. *In peccato vestro, &c.*

120. *121.*

Hoc est (inquit D. Greg.) Quod Dominus indicant per Hier. illo mirabili symbolo argenti. Oflendit illi Dominus laminam argenteam spurcā, vult eam purificare erat autem ita scoria obdura, vt nec in cōfatorio viribus ignis, nec folium insufflatione, nec qualibet argenti diligētia potuerit defocari, mūdari, purificari. Quid tibi videtur, o Dei vates; de hoc argento sine dubio, Domine, tale est hoc argentum, vt mentō dici & haberi possit, vt reprobum, & in hoc signatur populus ille tuus peruersus & obduratus. *Probatorem d. d. te in populo meo robustum: & scies & probabis vitam eorum. Omnes isti principes declinantes, & ambulantes fraudulenter, as & ferrum: vniuersi corrupti sunt: defecit suffatorium, in igne consumptum est plumbum: frustra conflagrat constator: malitia eorum non sunt consumpta: Argentum reprobum vocat eos, quia Dominus protegit illos. Eni quibus hoc praznuntari possit: In peccato vestro moriemini. mimum, qui his perditus hominibus similes fuerint; quibus ita iradicata malitia conualuit, sicut scoria illi argento. Pradiceat illis Christus, exhortetur, roget, blandiatur, terreat, doceat, fremat, reprehendat, illuminet, nihil horum illōs à sceleribus auertit meliores. Quanto medicus infirmum vt salutis spe priuatum iudicat, quimmo & vos aut quisquis alius: Quādo eum eorrupti cernit a deūissima febre hectica, aut humores sine corrupti & febris ossa etiā interiora depascatur, vt nihil illi possit, nec venarum apertio, nec alui purgatio, nec fomenta, nec vinctioes, nec balnea, nec cordis confortatio. Omnis salutis aeternae spe priuatos illos iudica peccatores, quibus nec coniecto, nec confessio, nec missa, nec remorsus conscientiae, nec vicini mors subitanea, nec valetudo deperdita, nec honor ablati proficiunt: illis praescius amantia: *In peccato vestro moriemini.**

122. *123.*

Proposito nostro optimē conuenit argumentum D. Bern. Arborem vidit proctā, instat nucis, pini vel quereus, quae ad radicem sursum semper in vnam partem declinabat, in illam omnes infestebat ramos, tali pondere, vt tota ad terram vsque quasi inclinaretur: eo modo creuit semper, vt nec vires nec agricolae opera, nec ventorum imperus contrarius, nec aquarum fluctus eam vniquam potuerint in alteram partem retorquere. Dicit mihi, in quam partem cretulis caluram arborem quando eam detruncebunt? Extra dubium est, respondes, & certo certius in illam, ad quam

pendet inclinata, foretque miraculum, & vltra vires naturales, si eam in contrariam partem conuaretis impellere ad casum. Vt contigit pino, quae, teste S. Sulpitio, ad instantiam D. Martini resecissa fuit. Apertissimum hieroglyphicum, quo congruē declaratur, quid sit homo, arbor est, quam plantauit Deus in hoc mundo, vt fructus adferret: *Posui vos vt eam, & fructum affertis.* Arbor haec mortis aeternae deiicienda certo scitae, sed cum minus cogitaueris, vnde tibi semper mente reuolendum id quod penitentiae praeco proponebat: *Item securis ad radicem arborum posita est.* Ad alterutram necessario partem est iutura, siue ad dexteram saluationis, siue ad sinistram reprobationis idque aeternae: *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocumque loco ceciderit, ibi erit.* Visne praedicare ad quam partem declinet? Vide in quam sit inclinata. Si a primis tuis vngueculis inclinatus sis versus partem peccati, partem inferni, vt iam ad infernum propius tua accedat malitia, rami tui omnes versus illam partem. *Rami nostri* (ait D. Bern.) *desideria nostra sunt: vbi maior est copia ramorum, & ponderosior, inle casu ante dabit.* Omnia tua desideria, curae, cogitationes ad infernum dirigitur; de caelo nulla est memoria, nec vllus eo gressus dirigitur, nec vllum quidem quale, quale desiderium, quod te ad Deum moueat. Quae non impensa studia, vt in alteram partem inuertentis? quales voces praedicatorum? quot Dei commouitiones? quot conscientiae concussiones? quot Ecclesiae preces? in illorum te vel in medico? partem deflexit me hodie: in quam ergo partem cades morturus? In quam partem?

In vita S. Martini.

Joan. 15.

Matt. 3.

Eccl. 11. 3.

D. Bern. Serm. 49.

12 paruit.

§. 24. *Perverso consilii de Dei misericordia & propria libertate, qui perseverat in peccato, quod & illam non mereatur, & in hoc instruitur.*

Hic proposito vera fauet Theologia. Dic mihi malè sanæ mentis, in quo fundas hanc fiduciam, quā tibi persuades, quod viuendo, sicut vniū toto vitæ tempore in peccatis & mille Dei offensis, in eius sis gratia morturus? Respondebis vtiq; in duobus, in Dei misericordia, & libero arbitrio. Nosti etenim quoad primum: quod Dei misericordia semper ad sit parata, vt te penitentem recipiat, vt benignus pater prodigum, quosque in regno suo iusserit

124. *125.*

